2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2018)0265

Prieštaravimas deleguotajam aktui: žuvininkystės išteklių išsaugojimo priemonės, skirtos Šiaurės jūros aplinkai saugoti

2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2018 m. kovo 2 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES), kuriuo iš dalies keičiamas Deleguotasis reglamentas (ES) 2017/118, kuriuo nustatomos žuvininkystės išteklių išsaugojimo priemonės, skirtos Šiaurės jūros aplinkai saugoti (C(2018)01194 – 2018/2614(DEA))

(2020/C 28/26)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos deleguotąjį reglamentą (C(2018)01194),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį,

— atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB ([1]), ypač į jo 11 straipsnio 2 dalį ir 46 straipsnio 5 dalį,

— atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 5 d. Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2017/118, kuriuo nustatomos žuvininkystės išteklių išsaugojimo priemonės, skirtos Šiaurės jūros aplinkai saugoti ([2]),

— atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pasiūlymą dėl rezoliucijos,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 105 straipsnio 3 dalį,

A. kadangi reikalaujama, kad valstybės narės pagal 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/56/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) ([3]), 1 straipsnio 1 dalį iki 2020 m. pasiektų gerą jūrų aplinkos būklę, o pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 2 straipsnio 5 dalies j punktą bendra žuvininkystės politika turi padėti siekti šio tikslo;

B. kadangi Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas (STECF) savo atitinkamų mokslinių rekomendacijų ([4]) išvadose išdėstė keletą problemų, susijusių su siūlomų saugomų rūšių ir buveinių bei jūros dugno vientisumo apsaugos priemonių veiksmingumu; kadangi ne visos iš tų problemų įtrauktos į persvarstomojo deleguotojo reglamento konstatuojamąsias dalis;

C. kadangi STECF savo mokslinėse rekomendacijose taip pat pastebėjo, kad su atitinkama žvejybos veikla susiję skaičiai, kuriais grindžiamos siūlomos priemonės, yra 2010–2012 m. duomenys, todėl gali būti pasenę;

D. kadangi tai, kad neįvardytas skaičius laivų, kuriems būtų taikomos dalinės laikinos išimtys pagal persvarstomuoju deleguotuoju reglamentu iš dalies keičiamo Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2017/118 3b, 3c ir 3e straipsnius, gali iš tikrųjų turėti poveikio siūlomų priemonių veiksmingumui;

([1]) OL L 354, 2013 12 28, p. 22.
([2]) OL L 19, 2017 1 25, p. 10.
([3]) OL L 164, 2008 6 25, p. 19.
([4]) Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas (STECF), 2017 m., 54-ojo plenarinio posėdžio ataskaita (PLEN-17-01).

E. kadangi persvarstomuoju deleguotuoju reglamentu iš dalies keičiamo Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2017/118 2 straipsnio 2 punkte nustatytą alternatyvaus dugnui poveikį darančio žvejybos įrankio apibrėžtį reikia papildomai patikslinti; kadangi tuo atveju, jeigu ji apima elektroimpulsinę žvejybą, tokia apibrėžtis prieštarautų 2018 m. sausio 16 d. Parlamento patvirtintiems derybų įgaliojimams ([5]) įprastoje teisėkūros procedūroje, kurios laikantis bus priimamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl žuvininkystės išteklių išsaugojimo ir jūrų ekosistemų apsaugos taikant technines priemones ([6]);

F. kadangi siūlomo alternatyvaus dugnui poveikį darančio žvejybos įrankio poveikis vis tiek gali būti daug didesnis nei kito, iš dalies draudžiamo, įrankio (daniško ar škotiško užmetamojo tinklo);

G. kadangi pasiūlyto deleguotojo akto nuostata dėl peržiūros ir ataskaitų teikimo netaikoma naujai pasiūlytoms zonoms ir jų valdymui, todėl neįmanoma skaidriai įvertinti priemonių veiksmingumo, o ypač jų poveikio naujai bandomiems alternatyviems jūros dugnui poveikį darantiems žvejybos įrankiams;

1. pareiškia prieštaravimą dėl Komisijos deleguotojo reglamento;

2. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai ir pranešti jai, kad deleguotasis reglamentas negali įsigalioti;

3. prašo Komisijos pateikti naują deleguotąjį aktą, kuriame būtų atsižvelgta į nurodytas problemas;

4. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

([5]) Priimti tekstai, P8_TA(2018)0003.
([6]) Teisėkūros procedūra 2016/0074(COD).